De Zui

VEREENIGD MET

DEEL 43. KAAPSTAD, WOENSD

500 Extra Vette Kaapsche en Merino Schapen, en 100 Bokken

ZULLEN op AANSTAANDEN VRIJDAG, 9 dezer, publiek worden verkocht te Klapmuts Statie, zullende zij zeker present zijn.

C. DU PLESSIS.

Paarl, 2 Augustus, 1872.

J. S. MARAIS & Co., Vendu-Adms.

46 Slagtossen,
560 Kaapsche Hamels en
250 Kapater Bokken, allen extra Vet.

ZULLEN Verkocht worden te Wellington, op MAANDAG, den 12den Augustus aanst., dadelijk na de aankomst van den Trein.

P. P. & C. P. VAN DER MERWE.

J. G. STEIJTLER, Afslager.

550 Kaapsche Schapen
60 Merino do.
120 Bokken

ZULLEN worden verkocht op VRIJDAG den 16 dezer, uit de Markik aal te WELLINGTON. Zij zullen present zijn en niet te voren worden verkocht.

D. J. DU PLESSIS.

J. G STEYTLER, Afslager.

Publieke Verkooping

AAN DE KUILSRIVIER,

Op Donderdag, 8 Aug.

DE Ondergeteekende zal publiek doen Verkoopen op

Donderdag, den 8sten dezer,

zijn welbekend LANDGOED met de Gebouwen daarop staande, gelegen in de onmiddelijke nabijheid der KUILSRIVIER STATIE, bekend als de vruchtbaarste in dien omtrek.

DIRK CHRISTIAN BOSMAN.

De Heer J. J. HOFMEIJR, Afslager.

VERKOOPING

VAN

70 Montevideo Muilezels.

De fraaiste en grootste, nog ooit in deze Kolonie ingevoerd.

Op Donderdag, 8 Aug.

ZAL bij Publieke Vendutie aan het Station Klapmuts worden verkocht het bovengenoemd aantal van

70 zeer uitmuntende Muilezels,

pas gelaud uit de Fransche bark *Michel Chevalier*, zijnde de eerste keus uit een groot aantal Muilezels, oorspronkelijk bestemd voor de markt van Mauritius. Zij kunnen worden aanbevolen als Dieren van de eerste klasse, in uitmuntende konditie en geschikt voor onmiddelijk werk.

J. A. BAM, Afslager.

Publieke Verkooping

VAN

Kostbaar Vastgoed,

TE CERES.

In den Ab-Intestato Boedel van WILLEM SEBASTIAAN DE VOS.

OP ZATURDAG,

DEN 10DEN AUGUSTUS,

TEN 10 URE AM.,

Zal publiek worden verkocht, op de plaats zelve zonder Reserve,

ZEKER ERF,

met de daarop staande Gebouwen, gelegen in het centraalste gedeelte van het Dorp, beplant met Vrucht- en andere Boomen, en thans bewoond door den heer BOSMAN.

Bonus zal gegeven worden.

J. J. DE VILLIERS, A.P.E.,
Executeur Datief.

W. P. Bank Gebouwen,
Paarl, 1ste Augustus, 1872.

OVERLEDEN te Wellington, op den eersten Augustus, in den ouderdom van 3 jaren en 12 dagen, PAUL JOHANNES, geliefde zoon van

F. W. LOUW en
C. M. BRINK.

Wellington, 2 Augustus, 1872.

ZWAVELBLOEM

R. M. ROSS

Ontvangt thans ex "Ocean Rover,"

ZWAVELBLOEM,

Van de beste soort, in Vaten en Vaatjes.

Strandstraat en St. Georgesstraat.

H. FEHRS

ONTVANGT THANS

Ex "Silome," "Ocean Rover" en "Northam,"

300 PAKKEN ALGEMEENE KOOPWAREN,

BEVATTENDE:

Echte Havana Cigaren
„ Duitsche do.
Gelroo Suiker
Kandy Suiker, Zwarte
„ Gele
Macaronie
Vermicelli
Hazelnoten
Duitsche Pruimen
Chocolade
Ansjovis
Duitsche Worst
Gespleten Erwten
Frambozen Azijn
Groene Kaas
Kanariezaad
Raapolie
Nachtpitten
Hollandsche Haringen
Edammer Kaas
Zout in Bottels
Hom. Cocoa
Colman's Stijfsel
Gebotteldé Vruchten
Gemengde Pickles
Sardijntjes.

VOORHANDEN:

Rio en Java Koffy, Indigo Blaauw, en Boter in blikken van 15lb.,

TE KOOP TEGEN DE LAAGSTE MARKTPRIJZEN BIJ

H. FEHRS.

H. E. RUTHERFOORD & BROEDER

ONTVANGEN NU

Uit de Schroefstoomboot "Edinburgh:"

Hoefnagels voor Paarden, 5 en 6 lbs.
Document, Reis- en Suikertrommels
Broodpannen, Vertinde en Verglaasde Sauspannen
Visch, Tent, en Raamlijnen
Roosters, Braadpannen en Potlepels
Wagen en Karknoppen
Duitsch Nikkel en Spaansch Zilverwerk
Elektro-Pleetwerk
Vuilnisblikken, Bezems en Borstelwerk
Koffij en Theepotten
Boerderij en Handbellen
Verlakte en Blikken Kandelaars
Zadelwerk en Buikgordels
Winkelglazen en Bottels
Vuilnis- en andere Emmers, enz.
Mailassen, 1¼ tot 1¾
Ketels en Komforen
Ketels zonder Komforen
Paraffine Lampen en Lantarens
J. R. Roskammen en Ivoren Kammen
Kantoor en Schrijfbehoeften
Pijpen en Tabakszakken
Doodkistenbeslag
Nagemaakte Juwelierswaren
Vouws oeken en Ledekanten
Zak, Tafel- en Pennemessen
Toilet Spiegels, Marmerenbladen en vlak bewerkte
Geweren met een en twee loopen
Percussie en Militaire dopjes
Kurketrekkers en Snuiters
Graan en Meelzakken
Wolbalen
Groot en Klein Geruit, Blaauw en Wit
Schoenmakersgaren
Brook's Klosjesgaren
Laarsjes met elastiek
Gemaakte Kleederen van Koord en Pilotlaken
Kaarsenpitten
Ingemaakte Spijzen, Krenten
Mosterd
Vladen en Gleijen
En een groot assortiment Kleine Goederen.

PIJPEN EN SCHRIJFBEHOEFTEN.

H. E. Rutherfoord en Broeder

HEBBEN ONTVANGEN

EX STOOMBOOT "SYRIA,"

200 DOZIJN BRIARS PIJPEN,

Schrijfbehoeften in groote Verscheidenheid.

CARTER'S HYDROMETERS.

GEPREPAREERD met KWIKZILVER en geguarandeerd als juist, bij

J. T. POCOCK & Co.

No. 6, Kortemarktstraat.

Wol! Wol!! Vellen! Vellen!!

DE Ondergeteekenden geven de hoogste Marktprijzen voor Wol en Vellen.

VAN DER BIJL & Co.

No. 39, St. George'straat.

De "Marsdin" heeft van dag zes en veertig dagen reis van Engeland herwaarts. Zij is op 22 Junij van daar vertrokken.

De heer J. Hobbs is gekozen tot lid van den Raad der Afdeeling Oost Londen in plaats van nu wijlen den heer G. Brown.

De Raad dezer stad vraagt tegen 21 dezer tenders voor het maken van een voetpad in het benedeneinde van de Houtstraat.

Diamanten.—Per de *Norseman* zijn 1264 diamanten, gewaardeerd op £22715, naar Engeland verscheept.

De Maalboot "Natal" is Zaturdag middag volgeladen en met verscheidene passagiers aanboord op haar gewonnen togt uitgestevend.

Onafgehaalde brieven.—In de *Gazette* van gisteren verschijnt eene lijst van de op 27 Julij ll. ten postkantore te Port Elizabeth liggende onafgehaalde brieven en nieuwsbladen.

De Eerw. heer Fuller zal morgen avond te Wijnberg eene voorlezing houden over "Moderne theorien aangaande de afkomst van den mensch, en geestelijk geloof."

De Sleephelling-maatschappij te Simonsstad heeft verleden week hare jaarlijksche vergadering gehouden en een dividend van 9 percent aan de aandeelhouders uitgekeerd.

Invoerregten, enz.—Gedurende de zeven maanden, eindigende met 31 Julij 1872, is in de Kaapstad ontvangen aan invoerregten, kaaigelden, enz., de som van £115,327 9s 8d., zijnde £31,553 17s. 10d. meer dan in de eerste zeven maanden van 1871.

Zuid-Afrikaansch Goud.—Het klompje goud, wegende 11 onzen 3 dwt., Zaturdag door den afslager Cauvin opgeveild, is na veel loven en bieden toegeslagen aan den heer W. Klisser voor £3 6d. 3d. per ons. Het is, gelijk men weet, afkomstig van de Tatin.

De heer McLeod, beambte ten kantore van registratie, zal, naar men vernemt, heden morgen per transportwagen naar de diamantgewesten vertrekken om schikkingen te maken voor het registratiekantoor, dat de Gouverneur aan West Griekwaland toegestaan heeft.

De heer le Sueur, voormalig Resident Magistraat van Robertson, en eenige jaren geleden door Gouverneur Wodehouse ontslagen, is, volgens een tijdgenoot, weder in de civiele dienst hersteld en wel als "landing waiter" bij het departement van invoer.

Vreeselijke koude.—Uit de afdeeling Albert wordt onder dagteekening 19 Julij aan een grensblad geschreven dat er toen een zware vorst heerschte, voldoende om allen plantengroei te doen stilstaan. De berigtgever zegt: "ik heb ijs gezien van vijf duim dik en groote dammen, die geheel bevroren waren. Zulk een kouden winter heeft men hier nog nooit gekend. Ik geloof, dat het zuiderlicht een voorteeken geweest is van die gestrenge koude."

Onder de geschenken, door den Russischen Grootvorst aan partikulieren toebeschikt, behoort een prachtig stel ornamenten, teweten een halsketen met borstspeld en armband van malachiet, rijk met goud bewerkt, hetwelk hij met een vleijend schrijven aan mej. Arnholz te Ceres voor hare gastvrijheid vereerd heeft, alsmede zijn photografisch portret, dat Z. K. H. aan den Civielen Commissaris aldaar als blijk van achting heeft doen toekomen.

Dr. Robertson leverde zijne voorlezing over de "Kaap de Goede Hoop" Maandag avond in de konsistoriekamer der Grootekerk. Daar ons geen plaatskaartje toegezonden is en onzen rapporteur de toegang tot het lokaal zeer beslist geweigerd werd, schijnt geen rapport der voorlezing verlangd te zijn en hebben wij er geen te geven. Dr. Robertson algemeen bekend staande als het licht niet schuwende, spreekt het wel van zelf, dat dit voorbijgaan der drukpers buiten ZWEerw. is geschied.

Worcester.—Tot onderling in plaats van wijlen den heer B. J. Combrinck is gekozen de heer Jan Jordaan, sen. Morgen begint de catechisatie voor de halfjaarlijksche aanneming.—De mazelen schijnen toe te nemen en maken verscheidene slagtoffers onder de kinderen. Onze buren in de Goudini, die zeer bevreesd waren, hebben ook verscheidene gevallen van mazelen. Hoe zij er aan gekomen zijn, daar zij zoo voorzigtig waren, weten zij niet.—*Correspondent.*

Stellenbosch.—Geschenk aan Ds J. H. Neethling, H z.—Donderdag ll. maakten de oud-diakenen, de heeren Philip A. Mijburgh en J. M. Beijers, hunne opwachting bij Ds. Neethling en overhandigden hem eene beurs met £131 10s., welk bedrag was bijeengebragt door een getal van ZEerws. aan hem verknochte gemeenteleden. Bovendien, vernemen wij, werd ZEerw. eene private gift van £15 overhandigd. Het schijnt, dat de Stellenbossche gemeente niet voor de Kaapstadsche wil onderdoen. Men herinnert zich, dat toen Ds. Neethling voorleden jaar eene reis naar het Transvaalsche ondernam, hem eene beurs met £100 werd bezorgd.

Eindelijk teregtgekomen.—Met den post van Donderdag ll. is de laatste der maalzakken, door Harding op 9 Mei gestolen, hier van de diamantvelden ontvangen. Verscheidene brieven, aan ingezetenen van Kaapstad geadresseerd, zijn aan derzelver regthebbenden bezorgd met het ingeslotene aan wissels, banknoten of andere waarden geheel onbeschadigd. Anderen, met adressen voor Engeland, zijn per de *Norseman* naar hunne bestemming geëxpedieerd. Maar er zijn er nog verscheidene, waarop men de namen en plaatsen niet kan uitmaken, en omtrent deze zal binnen kort eene advertentie in de *Gazette* verschijnen.

Piketberg.—Van daar wordt gemeld, dat de Hollanders van het dorp, met den heer Zoer aan het hoofd, ondersteund door de heeren van Noorda en Domisse, de bibliotheek van den heer Scarbrow, te Bridge Town, die naar men zegt, 350 boekdeelen bevat, hebben aangekocht ten nutte van de op te rigten leeskamer.—Ook is besloten op eene publieke vergadering, om eene Rederijkerskamer op te rigten.—De Magistraat was bezig, onderzoek te doen naar eene vermeende moordzaak op de plaats van den heer Liesching, aan Vier-en-Twintigrivieren. De vermoedelijke dader zat in den tronk, doch bekende niet.

Aliwal Noord, 27 Julij.—De zaak van "Naudé *versus* Miss Wessels" zal, naar wij vernemen, op aanstaanden Donderdag alhier voor het Magistraats hof dienen. Wij beloven onzen lezers een volledig verslag in de *Standard*.—Den heer Jacobus Naudé digt bij Rouxville, overkwam voor een paar dagen een ernstig ongeluk. Terwijl hij bezig was een holster over een geladen geweer te trekken, ging het schot af en bleeg de kogel drie van zijne vingers weg. Er scheen eerst groot gevaar bij de wond, maar sedert vernemen wij dat de heer Naudé aan het beteren is.—De Separatiekoorts woedt nog voort te Grahamstad en in de Bani. De voorbijtsverkoopers zijn vast besloten om met hun kwakzalverij geheel het Oosten naar de onderwereld te zenden. Ook hier te Aliwal wordt een petitie rondgesmokkeld en aan de boeren verteld, dat zij die teekenen moeten, als zij ten gunste zijn van *Vrij* Gouvernement. Wij hopen dat niemand onzer boeren zich zal laten bedotten om deze vergulde pil te slikken. Voor een paar maanden, toen men Christian in den Raad hebben wilde, was niets zoo afschuwelijk als het monster verantwoordelijk bestuur, dat door Molteno & Co. op ons zou losgelaten worden. Nu de kat uit den zak is keert men het blaadje om en spreekt van "Vrij Gouvernement."

Bredasdorp, 27 Julij 1872.—Zondag vóór acht dagen hield de Eerw. heer S. J. Muller te Elim zijne afscheidsrede. De Eerw. heer is op bovengemelde Zendingstatie sedert ruim 29 jaren als Superintendent derzelve werkzaam geweest. Niet te verwonderen is het dus, dat de opkomst van zijne gemeente als ook van de buitenlieden der omliggende plaatsen buitengewoon groot was. Laatstleden Zaturdag vertrok de Eerw. heer van Elim naar Genadendal om zich van daar naar het vaderland te begeven. ZEerws. echtgenoote werd hem een paar maanden geleden door den dood ontrukt. Eene talrijke stoet van vrienden deed hem uitgeleide en wenschte hem Gods besten zegen toe. Gedurende gemeld tijdperk onderscheidde de heer Muller zich door zijne stille en nederige werkzaamheid en ijver voor de zaak des Heeren als ook door zijne opregtheid en gastvrijheid, waarvan iedereen, die immer Elim bezocht heeft, overtuigd is. Zoo men iemand een waardig *Christen Zendeling* mag noemen, dan waarlijk was het de heer Muller.—Nimmer heeft hij stoornis, twist of verdeeldheid in deze Gemeente aangericht of zelfs getracht zulks te doen. Zijne leus was "vrede."—Onze Eerw. Leeraar hield de gewone godsdienstoefening te Bloemfontein, die talrijk werd bijgewoond.—Gisteren hebben wij voortdurend regen.—Een oud inwoner verhaalde mij, dat door kalkwater op eene bijna gestorven wijngaardstok te gieten de stok is gaan uitloopen, en nu welig aan 't groeijen is.—*Correspondent.*

Vernieling in de Spoorwegrijtuigen.—Kapitein Callaghan Howe, van Nieuwland, stond gisteren voor den Magistraat van den Wijnberg aangeklaagd van op 24 Julij twee kussens en twee stroppen van een spoorwegrijtuig der eerste klasse te hebben stuk gesneden, terwijl van hem £3 gevorderd werd voor vergoeding van het veroorzaakte verlies. Alvorens op de aanklagt te pleiten, maakte advokaat Buchanan, ten behoeve van verweerder, onderscheidene exepties op de dagvaarding, die echter allen van de hand gewezen werden. Verweerder pleitte daarop niet schuldig. Onderscheidene getuigen werden toen verhoord, waarvan een, Isaac Beanster, kondukteur van den trein, zeer dat hij Kapitein Howe de kussens had zien stuk snijden. Gedurende het verhoor der getuigen echter, kwam de heer Currey, als klerk van het vredegeregt, tusschen beide en eischte, krachtens zekere ordonnantie, om zelf de zaak onder handen te nemen, ten einde den beklaagde onder de algemeene wetten, niet onder de reglementen der Spoorwegmaatschappij te vervolgen. Dit gaf aanleiding tot vrij wat gehaspel tusschen verweerders pleitbezorger en de heeren Currey en Cole (de laatste van welke voor de maatschappij was opgetreden), waarin natuurlijk ook de magistraat betrokken was. De heer Buchanan drong aan op de voortzetting der zaak, daar zijn client bereid was om ten volle diens onschuld te bewijzen. De uitslag was, dat de zaak introkken werd op last van den heer Currey, die zijne bereidwilligheid verklaarde om dienzelfden dag met het voorloopig verhoor tegen Kapt. Howe voort te gaan. Het Hof verdaagde toen tot 's namiddags om 2 uur; doch toen het Hof op dat uur weer zat, verscheen Kapt. Howe niet op de oproeping, daar er geene nieuwe dagvaarding tegen hem uitgereikt was. De heer Currey zeide, dat hij den prokureur-generaal over de verder te nemen stappen zoude raadplegen, en daarmede waren de verrigtingen van den dag afgeloopen.

Binnenlandsche Transportmaatschappij.—De aandeelhouders in deze florisante maatschappij hielden Dingsdag hunne jaarlijksche vergadering, onder voorzitterschap van den heer Molteno, L W.V. Het rapport werd voorgelezen door den Secretaris, den heer Fox. Uit de cijfers die het mededeelde blijkt, dat door de maatschappij in het afgeloopen jaar 1,533 passagiers, 296 tons koopmanswaren en £228,610 aan specie en diamanten waren vervoerd. Voor passagiers en pakjes was ontvangen £18,024 15s 4d.; voor algemeene koopmanswaren £7,386 6s. 6d., en van allerlei, £370 13s. 4d.; tezamen £25,881 15s. 2d. De netto winsten voor het jaar bedragen £3,406 6s. 2d., waarvan een dividend van 6s per aandeel, gelijk staan le met 10 percent op het gestorte kapitaal, werd aanbevolen. Met een kapitaal van £3,552—de helft waarvan slechts zes maanden voor het einde des jaars gestort was—heeft de maatschappij zaken gedaan, die bijkans £26,000 aan bruto ontvangsten opleverden. Aan wagens, vee, tuigen, voeder, enz., was in het jaar uitgegeven £12,500. De waarde van de wagens, het trekvee en ander eigendom der maatschappij werd op 30 Junij geschat op £8,016. Bij dat eigendom zijn 116 paarden, 260 muilezels, 9 passagiers- en 21 goederenwagens. De moetjelijkheid, aan het goederen vervoer verbonden, zoo groot zijnde, en het feit dat verscheidene partikuliere personen zich op dat bedrijf toelegden, had de direktie doen besluiten, dien tak van de dienst op te geven. Nadat het rapport met de bijgaande rekening was voorgelezen, werd besloten een en ander goed te keuren en door den druk bekend te maken, en voorts om den direkteuren £150 en den auditeuren £20 toe te kennen. In de daaropvolgende discussie drukten de heeren Ross en Landsberg de meening uit, dat het beter zou zijn om geen dividend te bepalen, maar de geheele winst over te brengen op het goederenkapitaal, ten einde die dienst voort te zetten, daar zulks ten slotte blijken zou, zeer voordeelig te zijn. De heer Solomon was van oordeel, dat een dienst waarin nu reeds door partikulieren voorzien werd, niet aan te raden was. Het doel van de maatschappij, het daarstellen van deze transportlinie, was toch reeds bereikt. De heer Stigant zeide dat het vervoer van goederen tegenwoordig onmogelijk was. Na nog eenige verdere aanmerkingen werden de aftredende direkteuren en auditeuren herkozen en de zaken besloten met eene dankbetuiging aan den voorzitter der vergadering.

Een schapendief doodschoten.—Een correspondent van de *Journal* schrijft uit Alice, dat op de plaats Honeydale, van den heer Humphreys, drie mijlen van Alice gelegen en belend aan de kraal van Squaya, in den nacht van den 23 Julij een kaffer doodgeschoten is onder de volgende omstandigheden. Sedert eenige maanden had het wolvee op die plaats ter prooi gestaan aan roofzuchtige aanvallen, die zoo zeer toenamen, dat somtijds wel vijf schapen te gelijk uit de kraal gestolen werden. Om zoo mogelijk daaraan een einde te maken, kwam de heer Humphreys met zijne in Alice wonende broeders overeen, om beurtelings de kraal des nachts te bewaken en, bij het ontdekken van dieven en bij gebrek aan middelen om ze te arresteren, op hen te vuren, maar altijd in de laagte, om noodlottige gevolgen te voorkomen. De heer H. had al een paar nachten tot 3 uur gewaakt, maar de roovers waren ook op den uitkijk, en als hij een paar uur rust ging nemen, namen ze hunne kans waar en voerden weder bokken met zich. In den nacht van den 22sten waakte de heer H. zelf eerst en toen de heer Dorrington, maar de dieven hadden den laatste misschien hooren aanrijden en bleven weg. Den volgenden avond kwam de jonge Edward Humphreys van Alice aanwandelen, betrok de wacht en verborg zich in het lammerhok, binnen de groote kraal. Om vier uur in den morgen verscheen er een kaffer, die dadelijk de schapen ging betasten om er een of meer naar zijn zin uit te zoeken. Zoolang de dief in een gebogen positie was, vuurde de heer H. niet, maar zoodra de kaffer weer regt op stond, haalde hij de haan over. Het schot weigerde echter, en de kaffer, het getik hoorende, ging met een kierie gewapend op het geluid af. Niemand vindende keerde hij weer naar de schapen terug, maar kreeg nu een schot in de beenen. Hoewel zijn dijbeen gebroken was, sprong hij over den kraalmuur en maakte zich weg, waarop de jonge Humphreys huiswaarts ging. Den volgenden morgen wendde zich de eigenaar der plaats tot Squaya, volgde met dezen het bloedspoor en vond den dief dood tengevolge van de bekomen wond. Hij gaf de zaak dadelijk te Alice aan en de Magistraat en Dr. Stewart gingen onmiddelijk onderzoek doen. Den volgenden dag werd voorloopig verhoor gehouden, waarbij bleek, dat de heer Humphreys reeds groote verliezen geleden en de inlanders zoowel als den hoofdman dikwijls gewaarschuwd had. Nadat alles afgeloopen was, werd de jonge Humphreys onder borgtogt vrij gelaten, terwijl de zaak inmiddels naar den Solliciteur-generaal zou worden opgezonden.

Aanstellingen.—Het heeft Zijne Excellentie den Gouverneur behaagd aan te stellen: den heer H. Bisschwen Wright, tot Vrederegter voor de verschillende distrikten van het grondgebied van West Griekwaland; de heeren J. Gan en F. A. A. Fulls, M.D., tot dito voor het distrikt Wodehouse; den hr. S. Goldsbury, den Civielen Commissaris en Resident Magistraat van de Knijsna tot dito voor Kaapstad, het distrikt daarvan en de verschillende buitendistrikten respektievelijk; den heer J. Wilson tot Velkornet van de wijk Tamboekieland, in de Afdeeling Queen's Town, in plaats van den heer W. R. Wakeford, die bedankt heeft; de heeren E. Philpott, Geo. Glaeser Munnik en Albert van Reenen tot Commissarissen voor het nazien der protokollen en registers van Openbare Notarissen, praktiserende in de distrikten Middelburg, Victoria West en Tulbagh respektievelijk; den heer R. Byron Manuel tot Havenmeester van de haven te Houdeklipbaai.

Brievenzakken verloren en diamanten gestolen.—Met den wagen der Transportmaatschappij, die Vrijdag avond van de Diamantvelden aankwam, is berigt ontvangen, dat op 26 laatstleden aldaar alles in rep en roer was. De kondukteur meldde, dat op eene plaats, Combrink's Dam genaamd, op drie uren afstands aan deze zijde van Dutoitspan, een boer was gekomen, die vroeg, of men onderweg niet een brievenzaak had opgeraapt. Hij zeide, dat twee zakken waren verloren, maar dat een daarvan opengesneden was gevonden, en men vooronderstelde, dat een gedeelte van den inhoud was gestolen. De andere zak werd nog vermist, en de postkontrakteur te Hope Town liet nasporing daaromtrent doen. Toen de wagen te Hope Town aankwam, vroeg de kontrakteur zelf den kondukteur, of men iets gehoord had van den tweeden zak. Het vorige was niet bekend te Dutoitspan, toen de wagen van daar vertrok, en de kondukteur wist niet, of de zakken tot den post van de kolonie of tot dien van de Diamantvelden behoorde.—Een ander met minder ontrustend berigt, dat daarmede al of niet in verband staat is Maandag uit Grahamsstad getelegrafeerd, als ontleend aan de *Star*, namelijk:—"Met de koets van Cobb en Cole, die gisteren namiddag arriveerde, hebben wij berigt ontvangen, dat er weer een kolossale diefstal van diamanten uit de postzakken plaats gevonden had en dat over vijf pond gewigt aan diamanten er uit ontvreemd was. Er zijn bij deze gelegenheid geene kouranten ontvangen bevattende eenigerlei bepaalde bijzonderheden omtrent de gebeurtenis; doch uit hetgeen wij hebben kunnen te weten komen blijkt, dat bij de aankomst van den post der diamantvelden naar Kaapstad bij het hotel bij den zamenloop der Riet- en Modderrivier bevonden werd, dat de post beroofd en eene groote hoeveelheid diamanten gestolen was. Men bevond dat de zakken opengesneden waren door den dief, door welk middel hij in staat gesteld scheen te zijn om zijn doel te volbrengen. Er vond dadelijk een onderzoek plaats en, naar wij vernemen, werd de dief ontdekt en werd zijne vrouw, wegens onderscheidene sus ieieuse omstandigheden, gearresteerd en werden de diamanten bij haar gevonden. Beiden werden gevangen genomen en in den tronk geplaatst.

Kaapsche Afdeelingsraad.

Ter gewone maandelijksche Vergadering van dezen Raad, die gisteren werd gehouden, waren tegenwoordig de Ed. heer Davidson C.C., (voorzitter) en de heeren de Korte, Stigant, M. J. Louw, Whitcombe, J. Louw en Porter.

De Inspekteur van Wegen rapporteerde dat hij den Malmesburyweg had geinspekteerd en had bevonden, dat met de reparaties aan dien weg beter voortgang werd gemaakt, dan tot nog toe het geval was geweest.—Aan de drift nabij Dieprivier had hij, wegens het vele water in de rivier, slechts tijdelijke reparaties kunnen laten doen. De drift was enkel passabel gemaakt, totdat het droogo weder zoude beginnen.—Het staande Comité had de uitspanplaats te Vissershok geinspekteerd en was van gevoelen, dat de heer Byrne geregtigd was op de pacht der ververschingsplaats aldaar.—Ook had men de plaats Driefontein geinspekteerd, en de heer van Niekerk, de eigenaar, was bereid de kosten van de opmeting eener uitspanplaats aldaar te betalen.—De Maitland, Wellingtonsche en Koebergsche weg waren in beteren toestand, dan bij de vorige inspektie.—Van den heer Watson, den direkteur van den spoorweg, was eene klagte ingekomen over den slechten toestand van den Durbanschen weg nabij de Spoorwegstatie. De kontrakteur had de noodige orders voor de reparatie van den weg gegeven.—Eenige gedeelten van den Simonsstadschen weg verkeerden in tamelijk slechten staat, en de kontrakteur was bezig die met gruis te dekken.—Op den Wijnbergheuvel was ook eene kleine verbetering benoodigd. De Raad stond £3 toe voor deze verbetering.—De Roodeheuvelweg verkeerde aan den Simonsstadschen kant in goeden staat van reparatie, en de kontrakteur had beloofd, dat ook het andere gedeelte in goede orde zoude zijn vóór de eerstvolgende inspektie.

De som van £2066 5s. was betaald aan de Regering voor achterwaarborg; en nog £1,300 was in handen, die ook dadelijk zou worden betaald.

De Permanente Commissie had de bakens op de plaats van den heer Morgenrood op Wijnbergheuvel geinspekteerd en die in orde bevonden.

Een paar brieven werden gelezen van ingezetenen van Mowbray, waarin zij klaagden over de verstopping der waterleiding, waardoor het water over de plaats van Mostert naar beneden komt. Den Secretaris werd gelast, onderzoek te doen in de zaak.

Een brief werd voorgelezen van de heeren Ansdell en Eustace, waarin zij klaagden over den slechten toestand van den weg van Claremontstatie naar de vlakte. Den Secretaris werd gelast, de zaak te onderzoeken, ten einde te weten te komen, hoeveel de vereischte reparatie zoude kosten.

Van den hr. Huskinson werd een brief voorgelezen, waarin geklaagd werd over den ellendigen staat van den weg tusschen Vischhoek en Noordhoek, waaraan, in weerwil van gedane beloften, door den kontrakteur volstrekt niets werd gedaan. De brief werd naar den Secretaris verwezen voor rapport.

Nadat nog eenige ingekomene brieven naar de Permanente Commissie of naar den Secretaris waren verwezen voor rapport, verdaagde de Raad.

—Eenigen tijd geleden is reeds vermeld, in welke verhouding de Fransche oorlogs-indemniteit onder de Duitsche Staten moet verdeeld worden, en hoe over de tot dusver ontvangen millioenen reeds gedeeltelijk is beschikt. Eene opmerkelijke becijfering vinden we in den Londonschen *Economist*. Het resultaat van deze luidt, dat Duitschland van de door Frankrijk opgebrachte milliarden niet minder dan £172,000,000 directe zuivere winst moet overhouden—zijnde over de geheele bevolking £4 per hoofd. De door Duitsche onderdanen geleden indirecte verliezen kunnen, volgens den *Economist*, in de verste verte niet zulk een som beloopen. Zoodat, per slot van rekening, Duitschland—zoowel wat 't stoffelijke als wat 't moreele betreft—bij den oorlog prachtige zaken gedaan heeft.

Nieuws per Telegraaf.

GISTEREN NAMIDDAG ONTVANGEN.

GRAHAMSTAD.

De ontvangsteu aan inkomende regten te Port Alfred hebben in Julij ll. £1,027 16s. 4d. be loopen.

De Boschmansrivier is andermaal ondoorwaadbaar.

Zaturdag avond is alhier eene publieke vergadering gehouden, waarop het Separatie-adres eenstemmig is goedgekeurd.

Fraai weder.

MOSSELBAAI.

Natal gisteren morgen van Kaapstad aangekomen en 's middags onder stoom gegaan naar Port Elizabeth, den heer J. Gates als passagier medenemende.

Bewolkte lucht.

HOOG GEREGTSHOF.

(Voor het Voltallige Hof.)

VRIJDAG, 2 AUGUSTUS.

MORKEL *vs.* BAM.

Dit was een aantoek van eischer in *forma pauperis* door middel van Advokaat Reitz, dat het Hof verweerder zou gelasten, aan hem, den eischer, uit te leveren zekere fidei commissaire erfenis, alsmede een levenspolis, die de verweerder, naar hij voorgaf, op onwettige wijze van hem in handen had weten te krijgen; en hem, den eischer, bovendien £200 schadevergoeding te betalen wegens het verlies door hem geleden, ten gevolge van de terughouding.

Advokaat de Villiers, die voor den verweerder, den afslager, J. A. Bam optrad, diende eene beëdigde verklaring in, waarin hij de algemeene ontkenning pleitte en beweerde, dat alles op wettige wijze was toegegaan. Bovendien diende hij een tegenrekening van £125 18s. 11d. in met den daarop verschuldigden interest.

Daniel Jacobus Morkel verklaarde, den heer Bam te kennen, en herinnerde zich hij eene zekere gelegenheid een dokument te hebben geteekend in Bam's kantoor. Het was in Junij 1869. (Dokument vertoond.) Zijn naam stond niet daarop. Hij verstond niet, wat daarin stond. Hij had één dokument geteekend bij Bam en één bij W. Moore. De dokumenten, die hij had geteekend, waren beiden in het Engelsch. Hij had ze niet gelezen, maar Bam op zijn woord geloofd en daarom geteekend. Hij had het dokument bij Moore geteekend, op Bam's woorden afgaande. Het was reeds zoo lang geleden, dat hij niet wist, waarom hij dit laatste had geteekend. Bam had het hem niet in het Hollandsch voorgelezen. Moore had het in het kantoor bij Bam in het Engelsch voorgelezen Toen zij in het midden van het dokument, bij de plaats omtrent het huis kwamen, zeide Bam, in het Hollandsch, dat, als hij de huishuur niet betaalde, Mej. Neethling hem daaruit kon zetten. Dit was alles, wat hij in het Hollandsch had gezegd. Daarop gingen zij voort met lezen. Op het gezegde van Bam afgaande, had hij geloofd, dat alles in orde was. Het dokument bij Moore was hem ook in het Engelsch voorgelezen. Hij had geen kopij gekregen van deze dokumenten. Hij was naar Bam en Moore gegaan, op eene belofte van Bam, om hem een huis aan Mosterdbaai te geven. Getuige was het kantoor van Bam voorbijgegaan met zijn broeder. Bam stond op de stoep en zij gingen naar hem toe. Getuige en zijn broeder gingen met Bam naar binnen. Zij hadden op de stoep gesproken over het geld en het huis. Daarop zeide Bam "laat ons naar binnen gaan, dan zullen wij zamen handelen. Bam zeide toen, dat mej. Neethling een huis had aan het strand, waarvan zij gaarne ontslagen wilde worden, en hij vroeg of getuige het wilde hebben. Hij had geantwoord van "ja," daar hij geen huis had om in te wonen; "maar dat hij aan het huis alleen ook niets had; hij wilde handel gaan drijven, en hij verzocht Bam, hem eenige goederen te geven voor een winkel alsmede eene schuit, eene kar met twee paarden en een paar tuigen. Bam zeide, dat hij zulks wilde doen. Getuige zeide, dat hij het geld, dat in de weeskamer was, daarvoor als securiteit zoude geven. Daarop zeide hij aan Bam, dat de £50 waarde aan smeerwaren, die bij hem gaf, moest staande blijven, tot den dood van den heer Brink. Naardat hij, telkens als hij geld bragt, weder goed moest hebben; zou hij Bam daarvoor commissie betalen. Bam zeide, dat alles in zoo ver regt was, maar dat hij zijne vrouw moest gaan halen; zijne vrouw woonde op Hottentots Holland en Bam gaf hem £5 om haar te halen. Bam zeide, dat hij hem een voorschot zoude geven, om de assurantie en de licentie voor den winkel te betalen; dan moest hij dien op Bam's naam drijven. Bam had hem voor ruim £50 smeerwaren gegeven, toen getuiges vrouw haar leven verassureerde, en hij had Bam daarvoor de levenspolis gegeven. Bam had hem daarop eene schuit getoond, die hij evenwel niet kon gebruiken en niet wilde hebben. Hij had nooit eene schuit of paarden of tuigen of kar gekregen. Op een Zaturdag in Junij 1869 ging hij de Langestraat op, toen iemand, dien hij niet kende, aan de deur stond en hem zeide, gehoord te hebben, dat hij, getuige, een kar en paarden noodig had, en dat hij zijne kar kon krijgen, indien, hij hem eene bill gaf op 6 maanden voor £24, geëndosseerd door Bam. Deze had gezegd, dat het beter was, dat de kar en paarden naar de verdutie werden gebragt, dan kon hij nog zijne commissie krijgen. Dit geschiedde en getuige had op de kar en paarden geboden, en ze waren verkocht voor omtrent £23 aan een ander, daar Bam zeide, dat hij iets beter voor getuige zoude krijgen, ofschoon de kar en paarden zeker £40 waard waren. Moore had aan getuige een dokument gegeven, dat door zijne vrouw te Somerset West moest worden bezworen voor Dr. Diepenink, den Vrederegter. Deze had gezegd, dat het stuk niet goed was, en een ander gemaakt, dat door de vrouw werd bezworen. Na de smeerwaren te hebben gekregen, ging getuige naar Somerset West. Het dokument, dat hij bij Bam geteekend had, was door Moore in zijn kantoor geschreven. Het was niet op getuiges verzoek geschreven; Bam had het laten schrijven. Moore was getuiges agent niet; hij had toen geen agent. Hij had Moore niet gevraagd, om iets voor hem te schrijven, maar alles aan Bam overgelaten. Bam en getuige waren eerst bij Fairbridge geweest; doch deze was niet te huis. Getuige had toen gezegd, laat ons naar Moore gaan, want hij kende dezen sedert lang. Bam had voorgeslagen, om naar Fairbridge te gaan. Daarop gingen zij eerst naar de weeskamer. Bam en Moore hadden eerst met elkander gesproken en gezegd, dat zij derwaarts moesten gaan, om te zien, hoeveel geld er was. Er was £505. Bam of Moore had, toen zij uit de kamer kwamen, gezegd dat alles in orde was. Daarop was het dokument geteekend bij Moore (dokument vertoond). Dit was getuiges naamteekening. Getuige was toen naar buiten gegaan met de smeerwaren, om den winkel te openen (ander dokument vertoond). Dit was ook getuiges naamteekening. Voordat hij de goederen kreeg, had hij alles geteekend. De waarde van het huis aan het strand was thans geen £200; op dien tijd was het een weinig meer waard. Getuige was uit het huis gejaagd. De waarde van getuiges fidei commissaire erfenis was thans ver over de £600. Hij had zulks onlangs in de Weeskamer gezien. Deze erfenis zou getuige's eigendom worden bij den dood van den ouden heer Brink, den grootvader zijner vrouw. Bam had gezegd, dat, als zijne vrouw vóór den grootvader sterf, het geld aan de kinderen zoude komen. Brink zou in November 84 jaar oud worden. Bam had aangeboden, hem de securiteiten te overhandigen. (Advokaat Reitz las verscheidene brieven voor, gewisseld tusschen den heer van Zijl, eischers prokureur, en den heer Bam, in een van welke laatstgenoemde aanbood, aan eischer de polis op het leven zijner vrouw uit te leveren, mits £300 daarvoor werd betaald binnen acht dagen.]

De heer Moore, de prokureur, verklaarde dat de eischer hem in Mei 1869 had ontmoet en hem had gezegd, dat hij met den heer Bam in onderhandeling was om de fidei commissaire erfenis te verkoopen, en dat hij, zoodra hij den koop had gesloten, bij hem zoude komen om de akte op te maken. Op 7 of 8 Junij was eischer bij getuige gekomen, en toen was een kontrakt opgemaakt, waardoor eischer het huis te Somerset West zoude in huur krijgen voor £24 per jaar. Ook stelde getuige eene volmagt op, welke moest geteekend worden door Mejuffv. Morkel, en nog een ander dokument, dat door beiden moest geteekend worden. Eischer was later teruggekomen met de declaratie, gesteld in een ander handschrift. Hij zeide, dat Dr. Diepenink dit had geschreven. Des namiddags ging getuige met twee zijner klerken en met Morkel naar Bam's kantoor. Getuige las aldaar beide akten eerst aan Morkel in het Engelsch voor; en legde vervolgens beiden, van het begin tot het einde, in het Hollandsch uit. Daarop vroeg hij aan Morkel, in het Hollandsch, of hij den geheelen inhoud daarvan begreep, waarop deze "ja" antwoordde. Getuige vroeg toen, of hij misschien iets daarvan niet begreep, waarop hij antwoordde: "Neen, dat is alles in orde." Morkel teekende daarop de akten en getuige ging terug naar zijn kantoor. Getuige had dikwijls Engelsch gesproken met Morkel, en deze had ook Engelsch gesproken.

Henry Mathew Smith, klerk bij den heer Moore, bekrachtigde de getuigenis van den laatsten getuige omtrent het voorlezen der akten in het Engelsch en het uitleggen daarvan in het Hollandsch door den heer Moore in Bam's pakhuis.

De heer Bam, opgeroepen zijnde, verklaarde dat Morkel bij hem was gekomen, zeggende, dat Mej. Neethling, van Stellenbosch, hem naar getuige had verwezen als haren agent voor den koop of ruil van zeker aan haar behooreud huis te Somerset West; en dat zijne, Morkels, vrouw eene fideicommissaire erfenis verwachtte, die zij gaarne in ruil wilde geven voor dat eigendom. Getuige had eerst niet veel lust gehad om met Morkel zaken te doen; doch eindelijk was hij daartoe overgegaan. Morkel had gezegd, dat de erfenis £500 bedroeg. Getuige zeide toen, dat hij alsdan de volle waarde voor zijn geld kreeg, daar wijlen de heer Neethling den interest op £1200 van het huis had gekregen. Morkel was zeer begeerig geweest om het huis te krijgen, daar hij wenschte, onderdak te komen met zijne vrouw en kinderen. Het gebouw bestond uit drie afzonderlijke woningen. Hij zeide, dat hij twee daarvan kon verhuren, dan kon hij voor niets wonen. Het was of voor of na dit gesprek, dat Morkel getuige had gevraagd om een weinig geld, om een winkel te drijven aan het strand; eindelijk had getuige hem £50 daarvoor gegeven voor waren. Morkel moest hem elke veertien dagen eene opgave doen van hetgeen hij verkocht had; dan zou getuige hem telkens een nieuwen voorraad goederen sturen. Van eene kar, paarden en tuigen wist getuige niets. Morkel had wat van een schuit gepraat; doch getuige had hem volstrekt niets van dien aard beloofd. Overigens bekrachtigde zijne getuigenis die van den heer Moore omtrent het uitleggen der akte aan Morkel.

Nadat de getuige nog allerscherpst ondervraagd was door Regters Bell en Fitzpatrick, verdaagde het Hof tot Dingsdag.

DINGSDAG, 6 AUGUSTUS.

MCKELLAR *vs.* KALIS.

Het Hof deed uitspraak in deze zaak. De Hoofdregter was, ten gevolge van zijne inspectie des terreins, van gevoelen, dat er geen weg was over McKellars eigendom, en al was er ook een, dan was het publiek gebruik daarvan niet bewezen. De plaats was in vroegere jaren van weinig waarde geweest, en enkele der buren hadden zich naar zin en wil er over bewogen. Er was geen weg naar Kaapunt te zien. 's Regters rijtuig kon de punt volstrekt niet bereiken wegens het gebrek aan zulk een weg. Er waren slechts tallen van sporen in allerhande rigtingen over de plaats, doch niemand kon precies aanwijzen, waar de weg was. De uitspraak moest zijn voor den klager met de kosten.

Regters Denijssen en Fitzpatrick stemden hiermede in.

MORKEL *vs.* BAM.

Het verhoor dezer *pro deo* zaak werd voortgezet.

Advokaat de Villiers riep als verdere getuige voor de verwering op

Willem van Bloemestein, die verklaarde te wonen te Stellenbosch en de broeder te zijn van mejuffr. Neethling. Haar man was gestorven in October, 1867. De getuige kende het eigendom aan Somerset West-strand. Het was een gebouw, verdeeld in drie huizen. De heer Neethling verhuurde de huizen. Het eerste bragt £6, tot £6 10, No. 2, £5 en No. 3, £2 10 of £2 per maand op gedurende de zomermaanden, zegge van October tot April of Mei. Somtijds, maar niet altijd waren de huizen verhuurd van Mei tot October tegen 13s. per dag. De getuige had in 1867, na Neethlings dood, de huizen verhuurd als agent voor mejuffr. Neethling. Hij wist niet zeker, hoeveel hij in 1868 aan huur voor de huizen had ingekregen. [De getuige kreeg hier een zenuwtoeval, waardoor zijn verhoor werd afgebroken. Hij werd naar buiten gebragt. De heer Bam zeide den getuige, 25 jaar lang te kennen en nimmer te hebben geweten, dat hij zenuwtoevallen kreeg.]

Advokaat de Villiers las nu eenige brieven voor van den heer Bam aan mejuffr. Neethling en aan Holm (den man die het gebouw zoude overnemen, zoodra het kontrakt met Morkel na diens betaling van uitgelegde gelden, zou kunnen worden vernietigd.) Die brieven moesten dienen om de goede trouw van den heer Bam in een duidelijker licht te stellen.

Advokaat de Villiers sloot zijne raak met eene betuiging van leedwezen, dat hij de ondervraging van den heer W. van Bloemestein niet kon voortzetten.

Advokaat Reitz, klagers zaak bepleitende, hield staande, dat Morkel in het kontrakt was getreden zonder het genoegzaam te begrijpen. Dat was t wijten aan het feit, dat Morkel niet genoegzaam Engelsch en de notaris Moore niet genoegzaam Hollandsch verstond, om de zaak voor malkander duidelijk te maken, ten gevolge waarvan de notaris zijne instructien bijna uitsluitend van Bam had ontvangen, die daaruit ongeoorloofde voordeelen had getrokken. Wat de waarde van de fidei commissaire erfenis betrof, afhankelijk zijnde van het leven van een man, die 84 jaar oud was, en van eene vrouw die voor dien man kan sterven, kan dezelve moeijelijk berekend worden. De tegenwoordige waarde der erfenis kan gesteld worden op £632, maar aannemende, dat de vrouw voor den ouden heer Brink zou sterven, dan nog was de waarde der erfenis £500, daar Bam voor dat bedrag gecureerd werd door de levensa-surantie op het leven van de vrouw.

Het hof wees er op, dat de heer Reitz geen getuigenis had aangevoerd, om de waarde te bewijzen van de erfenis, den ouderdom van Morkels vrouw, enz,

Advokaat Reitz antwoordde, dat het in eene *pro deo* zaak moeijelijk is getuigen te bekomen.

Advokaat de Villiers, eene breedvoerige pleitrede ten behoeve van den verweerder gehouden hebbende, Werd uitspraak gedaan.

De Hoofdregter meende, dat het den klager ten eenemale was mislukt te bewijzen, dat hij was misleid door Bam,—ja zelfs was er geene poging gedaan om dat te bewijzen. Zijn regt op schadevergoeding was ook volstrekt niet bewezen. Morkel had geld noodig gehad, getracht bij onderscheidene personen geld op te nemen op de fidei commissaire erfenis, maar was daarin niet geslaagd, voordat hij bij Bam aanlandde. Er was echter geen bewijs, dat de inhoud van het kontrakt aan Morkel genoegzaam was duidelijk gemaakt door den heer Moore, waarom het kontrakt moest vernietigd worden en in zoo verre werd uitspraak gedaan voor den klager met de kosten.

MOCHAMET EN ANDEREN *vs.* ISMAIL EN ANDEREN.

Deze zaak had in Junij gedeeltelijk gediend, maar was toen opgeschort, omdat de getuigen wegens een Mahomedaansch feest afwezig waren. Advokaat Buchanan trad op voor de klagers. De verweerders waren in Junij niet vertegenwoordigd; maar thans trad Ismail voorwaarts. De man bleek vreeslijk doof en dom bovendien te zijn, en slechts met groote moeite kan men hem te verstaan krijgen, dat men van hem verlangde te vernemen, wat hij hier kwam doen. Het eenige antwoord was, dat hij was opgeroepen om in het hof te verschijnen, om wat te doen, dat wist hij niet. Nu kwam een wakkere maleijer, Ismails koster, zijn hoogepriester te hulp, maar hij kon weinig meer licht over de zaak verspreiden. Ten laatste bood advokaat de Villiers aan, de zaak te onderzoeken, en dat werd door het hof aangenomen.

JEUNES *vs.* COMMISSARISSEN DER MUNICIPALITEIT VAN MIDDELBURG.

Dit was een appèl van eene uitspraak van den Magistraat van Middelburg, waartegen Jacobus Jeunes in verzet kwam, en die de waterregten van zekere Middelburgsche erven geld. De prokureur-generaal trad op voor Jeunes en advokaat de Villiers voor de Municipaliteit. Het appèl werd toegestaan met de kosten.

ROSS *vs.* VAN GASS.

Dit was een appèl van eene uitspraak van den Magistraat van Queen's Town, waarin advokaat Cole optrad voor Ross, den appellant, en advokaat de Villiers voor van Gass, den respondent. Het bleek, dat Ross de eigenaar was van eene erfpachtplaats, en een gedeelte daarvan verkocht had aan van Gass zonder eenige betaling omtrent de betaling van erfpachtgelden. De Regering riep Ross op om die gelden te betalen, en Ross dagvaardde op zijne beurt van Gass voor de betaling van die gelden zoowehals van wegbelastingen, te zamen £10. Van Gass pleitte, dat door hem bij den koop niets omtrent de erfpachtgelden was gezegd, en hij die niet behoefde te betalen. De Magistraat bekrachtigde dat denkbeeld en deed uitspraak ten gunste van van Gass. Het was tegen die uitspraak dat Ross thans in verzet kwam.

Advokaat Cole hield staande, wat de betaling van erfpachtgelden betrof, dat ieder die erfpachtlanderijen kocht als van zelf wist of ten minste behoorde te wijten, dat hij behalve de koopsom ook erfpachtgelden moest opdokken.

In betrekking tot de wegbelasting erkende hij echter, dat Ross aan van Gass eene kennisgeving had moeten laten toekomen, zoodat hij dit geval van Gass slechts tot de betaling van toekomstige paaijementen kan verpligten.

Nadat advokaat de Villiers had geantwoord, deed het hof uitspraak, de uitwijzing van het magistraatshof bevestigende, op grond, dat in de verkoopakte had moeten gemeld zijn, welk aandeel van de erfpachtgelden de kooper van het gedeelte der plaats te betalen had, vooral daar er geen middel was om dat oordeel thans te weten te komen. Regters Denijssen en Fitzpatrick stemden hiermede in, maar wilden verstaan hebben, dat indien een man een gedeelte van een erfpachtplaats kocht, hij een aandeel der erfpachtgelden te betalen had, welk aandeel echter volgens de wet moest bepaald worden. Misschien zou het aandeel nu nog kunnen bepaald worden.

DE DIAMANTVELD TRANSPORTMAATSCHAPPIJ *vs.* MARAIS.

In deze appelzaak trad advokaat de Villiers op voor de appellante (de Maatschappij) en advokaat Reitz voor den respondent Marais. Marais had te Dutoitspan eene plaats genomen in den passagierswagen der Transportmaatschappij naar Kaapstad en daarvoor £12 betaald. Op de keerzijde van het plaatsbiljet stond gedrukt, dat de maatschappij niet verantwoordelijk is voor eenig onvermijdelijk oponthond op weg. Doch gekomen te Beaufort West, kon de wagen gedurende eenige dagen niet voorwaarts komen, omdat er geen trekvee te vinden was. Marais wilde niet wachten en huurde een plaats op den wagen van de Binnenlandsche Transportmaatschappij voor £6. Voor dat bedrag procedeerde hij tegen de Diamantveld Transportmaatschappij voor den Resident Magistraat van Kaapstad, die uitspraak deed tegen de maatschappij. Tegen die uitspraak kwam de maatschappij thans in appèl.

De zaak draaide om de vraag, of het oponthoud onvermijdelijk was te Beaufort West.

De Hoofdregter meende, dat de maatschappij schikkingen had moeten maken om te zorgen, dat er altoos trekvee te Beaufort West voorhanden zou zijn, waarom hij de uitspraak van den magistraat bevestigde.

Een Nieuwe Staatkundige Vereeniging.

De *Queen's Town Free Press* van 26 Julij bevat een artikel, dat ten doel heeft, eene agitatie in het leven te roepen ten voordeele van de eigenlijke dus genoemde "groensdistrikten," die, in onderscheiding van de zeedistrikten en de middellandsche distrikten, als voorgesteld in eene analyse, door den heer Blore onlangs in de *Argus* geplaatst, drie vijfden der bevolking van de geheele Oostelijke Provincie bevatten. Zij zijn Peddie, Fort Beaufort, Victoria Oost, Queen's Town, Albert, Aliwal Noord, Wodehouse, King William's Town en Oost Londen. Oost Londen is hunne natuurlijke zeehaven, een spoorweg van welke plaats, *via* King William's Town naar Queen's Town gaande, veel zou bijdragen, om die distrikten te ontwikkelen. Maar, zegt de *Press*, het tegenwoordig Bewind haalt steeds de schouders op voor die grensafdeelingen, en gedurende deszelfs bestaan was de kans op het verkrijgen van een spoorweg langs die route altijd heel verwijderd. Om nu onder het nieuwe weldra in te voeren gouvernement den invloed van die grensafdeelingen in het Parlement, waarin zij door 16 van de 68 leden vertegenwoordigd zijn, te doen gevoelen, stelt het blad voor een "Grensverbond" op te rigten, dat zich ten doel stelt:

1. Alle personen, die kiesbevoegdheid hebben, geregistreerd te krijgen.

2. De kiezers te wijzen op het gewigtige van alleen zulke mannen te kiezen, wier belangen en antecedenten den waarborg geven, dat zij in huune parlementaire bemoeijingen hartelijk met de andere grensleden zullen zamenwerken tot het bevorderen van de stoffelijke belangen der grensdistrikten, als daar zijn havenwerken, spoortreinen, wegen en bruggen.

3. De kwestie te bespreken, of aan Verantw. Bestuur een behoorlijke proeftijd moet worden toegestaan, dan of dat systeem onbeproefd veroordeeld en de Oostelijke Provincie in twee vijandelijke kampen verdeeld worden moet.

4. Een wetsontwerp te ondersteunen tot wijziging van het kiesstelsel voor leden van den Raad, in dien zin, dat de verschillende belangen der kolonie in dat ligchaam vertegenwoordigd worden.

5. De verplaatsing van den Regeringszetel te bespreken—of het raadzaam is om vóór dat een of ander plan beraamd is om de geheele Zuid-Afrikaansche bevolking onder één confederalen regeringsvorm te brengen, de kosten aan te gaan, vereischt voor het optrekken van Gouvernementsgebouwen, die men misschien weinige maanden na de oprigting zoude moeten verlaten.

Bij de nominatie van den heer Warner en den heer Sprigg, zegt de *Press* verder, tijdens het plotseling vertrek van den heer Darnell, werden de kiezers gewaarschuwd om Verantwoordelijk Bestuur te schuwen als de pokziekte. Datzelfde beeld gebruikende, vergelijkt het blad de verdeeling der kolonie in drie provincien bij de tijphuskoorts, en de verdeeling in twee provincien bij de Aziatische cholera of den Aziatischen pest.

De slotperiode van het bedoelde, in het tegenwoordig tijdsgewricht vrij merkwaardig artikel, luidt aldus: "De kwestie van een Grensverbond om den staatkundigen invloed en den stoffelijken vooruitgang der grensdistrikten te bevorderen, is alreede aangeroerd, en wij vernemen, dat er voorslagen zijn gedaan om vroeg in de aanstaande lente te Queenstown, als het meest geschikte en centrale punt, eene vergadering te houden van afgevaardigden van de verschillende grensdistrikten. Dat verbond, eenmaal behoorlijk in werking gebragt, zal weldra den invloed der distrikten kenbaar maken en zich de medewerking verzekeren van al de zestien grensleden, vooral, daar gedurende het volgende jaar naar alle waarschijnlijkheid het Parlement ontbonden zal worden. Zich voor die ontbinding gereed te houden, zal een der groote oogmerken van het verbond zijn, en terwijl de politieke leuze van Port Elizabeth en Grahamsstad "Agitatie en Afscheiding" schijnt te zijn, moet de onze wezen "Vereeniging en Kiesregistratie;" en laat ons wel in gedachte houden, dat het in de registratiezaal is, dat wij uitmaken moeten, wie onze vertegenwoordigers zullen zijn, en dat wij daar de verkiezing van de regte mannen moeten zeker maken. Registreer! Registreer!! Registreer!!"

SCHETSEN

OVER DEN TOESTAND DER DIAMANTDELVERIJEN IN ZUID AFRIKA, OF REISVERHALEN EN ONTMOETINGEN.

DE GODSDIENSTIGE EN ZEDELIJKE GESTELDHEID.

(Vervolg.)

Dat er ten aanzien van zulk eene groote menigte menschen veel drukte en gewoel aanwezig is, kan zeer ligt begrepen worden. Daar 't door den liefderijken Schepper in het hart van jeder Zijner redelijke schepselen gelegd is geworden, om aan Hem te denken en Hem te dienen, zoo wordt dit ook op de diamantvelden aanschouwd. Doch men diene ook it 't oog te houden, dat er nogtans zeer velen zijn, zoo's de Apostel Paulus dit in zijnen tijd ondervond, wier karakters, ofschoon zeer zwart, hij in het eerste hoofdstuk van zijnen brief aan de Romeinen teekende,—die *geheel zonder God* leefden, en van daar zich aan alle dierlijke onmatigheden en onzedelijke wanbedrijven schuldig maken. Maar zoals het in de dagen van ouds was dat de goede God voor 't geluk zijner menschenkinderen allerlei pogingen in het werk stelde door mannen des geloofs en de godsvrucht te geven, ten einde Satan's magt gefnuikt zou worden, zoo heeft Hij dit ook voor hen die zich naar de diamantvelden hebben begeven, niet willen onthouden. Men heeft zelfs mogen zien, dat zoowel de Engelsch-Episcopale als Wesleyaansche, de Independente zoowel als de Hollandsche Gereformeerde Kerk, enz. hare vertegenwoordigers aldaar hebben. Wat zeer kluchtig was om op de Sabbatdagen te hooren, was vooral het afschieten van een geweerschot bij het aangaan der godsdienstoefeningen. Evenwel, dit is thans opgehouden; en nu verneemt men het luiden der klokken, hetwelk wat indrukwekkender is, dan om het geweer gebruikt te zien, dat toch minder stichtelijk was. Want ik heb het moeten hooren en opmerken, hoe menigeen verschrikt werd die zich reeds ter kerke had begeven, wanneer men zulk een geweerschot afschoot. Wat de *predikers* aangaat, die daar werkzaam zijn of waren, zij hebben ongetwijfeld zeer vele werkzaamheden. Zelfs moet het gezegd worden, zooals ik dit zelf ondervonden heb, dat het leven voor hen zeer opofferend is. Doch de Heere die Zijne dienstknechten heeft geroepen om te arbeiden aan onsterfelijke zielen, zal hen door Zijnen Heiligen Geest verder bekwamen en tegenen, als het onverdiend loon uit genade voor een' getrouwen en geloovigen dienstknecht en arbeider in Zijnen wijngaard. 't Zal minder gepast zijn om de namen op te noemen van hen die zich daar bevonden hebben en nog bevinden; het is voldoende, dat de Heer hen kent die zich aan dit moeijelijk werk hebben willen wagen en overgeven. Met betrekking de opkomsten der toehoorders,—schoon er loffelijke uitzonderingen zijn,—laat het zeer dikwijls veel te wenschen over; vooral zelfs een aanzien der goede verstandhouding, die er onder Christenbelijders moest aangetroffen worden, om te weten dat in het oog van een heilig en genadig God er geen afkeer—antipathie—tusschen blanken of gekleurden en zwarten te pas komt. Immers wil Hij, dat alle menschen zalig zullen worden en tot de kennis der waarheid zullen komen, om het even of ze *wit, blank, gekleurd* of *zwart* zijn. Was het niet het gebod van den heiligen Jezus, als de Verlosser van Zondaren, voor Zijn verscheiden van de aarde naar den hemel: "Gaat in de geheele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar die niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden" (Markus xv: 15, 16). Van een *verbod*, zooals sommigen het willen, is er in het geheel geen spraak, al zou men zelfs dit tekstwoord willen bezigen van den Heiland: "Geeft het heilige den honden niet, noch werpt uwe paarlen voor de zwijnen" (Matth. vii: 6). Want hier wordt door de benaming van "*honden en zwijnen*," de *verharde, onverschillige zondaar* bedoeld, hetzij hij heiden, jood of naam-christen is. Evenwel mij dunkt, dat het reeds genoegzaam gebleken is, dat het niet de wil des Heeren is, dat er eenigen verloren gaan, maar dat alle zondaren tot bekeering komen.

Eene geheel andere vraag is het, of *allen* zalig zullen worden, daar er vele geroepenen zijn, maar weinigen uitverkorenen; en velen die de eerste geroepenen waren, tot de laatsten zullen gerekend worden. Dit staat inmiddels vast, dat er velen zullen verloren gaan, niet omdat zij *zwarte* of *bruine*, maar wel, omdat zij *verharde* en *ongeloovige zondaren* waren, hetzij zij *wit* of *zwart* naar het ligchaam zijn geweest. O! mogten veler oogen opengaan voor het woord des Zaligmakers: "Als de Zoon des Menschen komt, zal Hij ook *geloof* vinden op aarde?"—Maar het zal niet goed zijn, dat ik te wijdloopig zal worden, en eerder tot eene predikatie dan tot eene geschiedkundige verhandeling zou overgaan.

Wij laten dus de godgeleerde beschouwingen verder rusten en willen slechts dit vermelden, dat er, ofschoon menigeen der blanken zeer bekrompene denkbeelden dienaangaande koestert, er zelfs vele anderen zijn die ruime Evangelische ideën hebben, en wier lust en streven het is, om ook aan *allen* het dierbaar Evangeliewoord te laten verkondigen, opdat zij Jezus als den algenoegzamen Zaligmaker en Middelaar mogen leeren kennen.

Dat deze ware kinderen Gods zijn, behoeft geen verder betoog: dat deze door den Heer bemind zijn en gezegend, geene nadere bepaling; want dit is zeker wat Jezus zelf heeft gesproken: "Voor zooveel gij dit één van deze mijne *minste* broeders gedaan hebt, zoo hebt gij dit Mij gedaan (Matth. xxv: 40). Mogt dan spoedig de dag aanbreken, dat alle onderscheid, wanneer men opgaat om den Heer in Zijn Bethel,—de plaats van het Godshuis,—te vereeren (ofschoon *niet* in de standen der maatschappij), tusschen onderscheidene kleuren mogt ophouden, en *liefde* alleen aller beginsel worden. Dit bewees vooral een waardig lidmaat, br. de Wet, lid van het Kerkcomité te Dutoitspan, om gelden in te zamelen ter oprigting van eene kerk tent voor de *gekleurden*. De Heer zegene hem verder voor dit goede doel!

Want is dit niet de roeping eens Christens:—

"*Liefde* dringt en blijft u leiden,
't Rein verlangen vuurt u aan,
Om te doen aan d' armen heiden,
Wat de Heer u heeft gedaan.
Daarom 't hart in liefd' ontsloten,
Zoekt u eer, noch winsten, neen!
Vreed' in 't bloed, aan 't kruis vergoten,
Zij uw roem, uw leus alleen."

Doch ik hoor eenige belangstellenden wagen: "maar hoe gaat het met den *zedelijken toestand* der delvers en bewoners op de Diamantvelden?" Dat het eenigzins moeijelijk valt, de parallel te trekken tusschen hen en anderen, valt spoedig in 't oog. Maar indien wij ons niet bedriegen, dan zouden we in plaats van in overdrijving te vervallen, gemoedelijk kunnen zeggen, dat de zedelijke toestand er niet slechter is, dan op andere plaatsen, steden of dorpen. 't Is waar, er zijn vele kantiems of herbergen, en er wordt zeer veel brandewijn gedrukt; doch wanneer men in overweging neemt de slechte gesteldheid van de bestanddeelen van het water, hetwelk uit de "claims" of gronden der delverijen wordt gehaald om zelfs *gedronken* te worden, dan kan men op grond der waarheid aannemen, dat de zedeloosheid niet erger is dan op andere plaatsen. Wij willen daarom niet zeggen, dat er zelfs niet eenige delvers zijn geweest, en zich nog aldaar bevinden, die gemis-bruik van sterke dranken hebben gemaakt. O neen! integendeel: de ondervinding heeft geleerd, dat menigeen reeds te vroeg-tijdig daardoor een slagtoffer geworden is. Menigeen ligt reeds begraven op den doodsakker, die tucht en goede zeden uit 't oog had verloren, en door de zes des dood is—hetzij oud of jong—is afgemaaid geworden. Ja, nog niet lang geleden hebben wij een droevig feit vernomen, dat er een zeker persoon zich op New Rush bevond, die zich zoo zeer aan dierlijke onmatigheid had overgegeven, dat hij aan de gevolgen daarvan overleed; en, zooals gezegd werd, sloeg de vlam van den sterken drank uit zijne keel. Dat dit een jammerlijk tooneel was, behoeft voorzeker niet gezegd te worden. En het lijdt geen twijfel, dat de toestand veel erger zou zijn, wanneer men niet bij tijds gelegenheden in het leven had geroepen, tot het horen verkondigen van Gods heilig woord. Zeer goed zou het wezen, wanneer men tot veraangenaming, veredeling en beschaving, de hand zou willen leenen tot oprigting van vereenigingen van jongelieden in den geest als de "Aurora" of Rederijkerskamer, om vooral godsdienstzin en zedelijkheid te bevorderen. Men zou *minder komédiestukken* moeten voordragen, dan wel degelijke stukken van voorname schrijvers en dichters in proza en poëzij. Zelfs zou het noodig wezen, om minder een kerkgebouw of kerkfent tot uitvoering van debatten te nemen, op dit of dat onderwerp dan wel in een ander lokaal zich te vereenigen als leden van eene Christelijke jongelingsvereeniging; en per week of per veertien dagen bijekander te komen. Dan zou gewisselijk langs dien weg veel kwaad worden voorkomen en den smaak voor de Christelijke godsdienst en het beoefenen der letterkunde toenemen.

Een blik in de toekomst nopens de delverijen. Wij zijn genaderd tot een belangrijk punt om eens, waarde Lezers! te overwegen, hoe men te denken hebbe nopens de toekomst der delverijen. Sedert 't vorige jaar (1871) hebben zich zeer vele personen als om strijd beijverd, om zich daar op dit nieuw "eldorado" neêr te zetten. Menigeen der geluk- en fortuinzoekers mogt zich dan ook in den beginne zeer gelaagd zien in zijne onderneming. De "claims" of gronden werden zeer laag verhuurd of bij wijze van licentie uitgegeven, die naderhand bij vermeerdering der voudsten en bezoekers voor enorme sommen gelds werden verkocht. Ja men heeft ons verzekerd, dat voor claims á tien shillings verkregen, de som van eenige honderden ponden sterling nadechand is betaald geworden. Dit heeft dan ook menigeen op de been gebragt, vooral de zulken, die zeer spaarzaam waren en niet handelden als anderen om meer te wagen of werkwistingen te doen. Doch de zoodanigen, die roekeloos te werk zijn gegaan, om hunne gewonnen gelden weer spoedig in baatzucht of wellustigheid uit te geven, moesten 't dan ook thans ondervinden, dat zij instede van rijk zeer arm zijn, of ten minste zeer veel gedaald zijn beneden het peil van hun bedrag, wat zij anders had-den kunnen gewonnen hebben.

Dat weder aan den anderen kant eenigen die vroeger gelukkig waren geweest, tot groote verliezen gekomen zijn, van wege een al te groot vertrouwen in hunne vrienden te hebben gesteld, dit hebben we reeds vroeger vernomen. Dan wanneer wij een blik werpen in de *toekomst*, dan dunkt mij, zal 't niet aan vermetelheid gewéten worden, dat we wellight niet dezelfde schilderij terug zullen geven, die vele anderen daarentegen van voormelde diamantdel verij-n zich gemaakt hebben.

Wat ons gevoelen is, schoon eerder *'t geluk* dan 't ongeluk Zuid Afrika's bewoners toewenschende, moeten er nogtans tijden aanbreken van veel schade en bankroeten. Spoedig zal 't zeker aanschouwd worden, dat, daar nu het uitgegeven bedrag meer bedraagt dan de inkomsten der vondsten, men ontwaren zal, dat het delven voor individuen of personen op zich zelven niet langer beantwoorden *noch* betalen zal. Men zal noodwendig, indien men nog eenige "claims" heeft, dezelve aan welgestelde lieden verkoopen, die dan naderhand als maatschappijen voornoemde gronden zullen laten uitwerken. Dat menig handelaar vooral ondervinden zal, dat hij zeer erg is achteruitgegaan in zijnen handel, wat reeds thans door menigeen gevoeld wordt,—zal zeker worden aanschouwd. Immers het aantal winkels, en handelsetablissementen, is schrikbarend in de afgeloopene maanden toegenomen; en daar de delvers bij *honderden* zeer ongelukkig zijn met betrekking tot het vinden van diamanten,

The Zuid-Afrikaan.

CAPE TOWN, WEDNESDAY, AUG. 7, 1872.

SEPARATION AND RESPONSIBLE GOVERNMENT.

The article we last week published on this subject has drawn a reply from the *Volksblad*. Our contemporary, in the first place, twits us with having remained silent on the great question of Responsible Government both before and during its discussion in Parliament, or else, with having alluded to it in such doubtful terms that most people believed we had been converted to the Responsible cause; so that now we have no right to "pride ourselves upon our persistent opposition," to take credit for political foresight in having warned against the Responsible troubles, which are now commencing to show themselves on the horison. Surely our contemporary should read before he condems. Allude to Responsible Government in doubtful terms! What does that great liberal, Mr. Juritz, say to this? Were the terms so very doubtful in which we—not many "months" before the meeting of Parliament—drew attention to his political manifesto, and which made us the victim of his political indignation? Mr. Juritz certainly did not share the belief of our contemporary's "most people." Nor did the *Volksblad* himself, for it is only the other day, when he, on our publishing some particulars in reference to the pro-Quin and anti-Quin agitation in the Fort Beaufort district, pretty plainly accused us of political dishonesty, in not doing justice to the Responsible side of the dispute. We have not warned our readers against the difficulty on which we now expatiate, says the *Volksblad*. Indeed! We fancied to have done so *ad nauseam* whenever we had occasion to allude to Government by Party at all. The territorial difficulty we have ever brought into most prominent notice as the rock on which many a ministry was likely to split. To mention only one instance,—we did so when reviewing Mr. Gordon Sprigg's famous political lecture, and had to defend our opinion at the time in a couple of articles against the *Argus*. But we need not even go back quite so far. In the course of the last four or five months we repeatedly pointed to this responsible difficulty. On the 9th of March last we wrote: "The ultra-Easterns, who are the life and soul of all opposition to the Western Government, are not likely to be conciliated by anything short of total independence of Cape Town, or Removal of the Seat of Government." On the 27th March, when some people were expecting a bright future for Responsible Government, as one result of Federation, we remarked: "The Easterns have desired Federation, because they understood by it the right of Separation thorough and complete, to be followed by a Federal Union on terms to be dictated by themselves." On the 20th April, reviewing the Governor's Speech from the Throne at the opening of Parliament, we alluded to the territorial difficulty in the following terms:—

> Discussions in Parliament and the Press, and electioneering contests, have alike convinced him of the thorough and preëminent fitness for Responsible Government of the Cape Colony—its divisions of race, low standard of education, territorial jealousies, political apathy, &c., notwithstanding. One difficulty His Excellency does acknowledge as a somewhat stiff one, viz., the remoteness of the Seat of Government, or rather he should have said, the insatiable longing in the East for Removal of the Seat of Government. Even that difficulty, however, Sir Henry does not deem insuperable. But how it is to be overcome His Excellency fails to demonstrate. The Easterns very nearly unanimously assert that Government and Parliament should be removed "to a more central seat." The Westerns to a man maintain that Cape Town is the right spot whence the Colony ought to be governed. Suppose—as infallibly would be the case—the Easterns to refuse all support to any ministry adverse to Removal, how is Responsible Government to work? We should be very glad to hear His Excellency's ideas on the subject.

All these quotations are from articles written shortly before the Responsible battle in Parliament was opened. The following we wrote when the fight was at its keenest, in an article which we should have fancied, the *Volksblad* writer would have been among the last to ignore. It was in the course of a somewhat favourable notice of Mr. Advocate Buchanan's maiden speech that we remarked on the 24th May:—

> And yet we differ from his conclusion as to the colony's ripeness for Responsible Government. Even because we do endorse so many of his opinions, we differ from him in the end. Because we do acknowledge that the late great Eastern contest was decided in Christian's favour, not on account of any inherent loathing against Responsible Government, but simply as the result of a narrow-minded trade jealousy, do we doubt as to the fitness of the colony for Party-Government. To put the question in a nutshell, so long as territorial rivalry can impel the whole of a Province to such narrow-mindedness,—so long Responsible Government would be a most dangerous experiment in our midst, even though the colony were in other respects, as fit for working the system as England itself. "Give us Home rule," is the cry of some Irish representatives, and Gladstone never thinks of seating those gentlemen in his Ministry, however deserving they may otherwise be of such distinction. "Are you prepared to give us Removal?" Mr. Glanville last Wednesday inquired of Mr. Buchanan as spokesman of the Easterns; and this latter gentleman, in common with all other Westerns, preserved a most significant silence. Fancy about as many Irish advocates of Home Rule in the House of Commons, as Scotch and Irish opponents of that panacea, and Party Government would be impossible even there. But in our Parliament the Easterns would prove to be almost to a man advocates of "a more central Seat of Government." "Removal" would become one of the great party questions. Now, only fancy a Ministry composed of Western advocates of Cape Town and Eastern agitators for Removal! The thing is impossible.

These terms we hope are anything but doubtful, in perfect harmony with what we wrote last week, and fully justified by present events, which prove the diversity of feeling and sympathy between the Provinces to be quite as great as we anticipated. The more's the pity. For we would much rather forfeit our reputation for political foresight than have it preserved at the expense of the colony,—see Responsible Government satisfactorily working, than enjoy the sorry satisfaction of having been true and correct prophets of evil.

But you are overmuch startled by the Separation movement, the *Volksblad* tells us in almost one breath with the information, that that movement has assumed rather formidable proportions. We should not believe what the Eastern Province papers tell us on the subject, our contemporary advices us, because they are unanimously given to misrepresenting Eastern feeling. If we were ardent supporters of the immediate introduction of Responsible Government, we would be even more reluctant than we are to endorse this degrading opinion about the rotten state of the fourth estate in the neighbouring Province. We are far from coinciding with our contemporary. But yet, in this instance, our opinion as to the extent of the Separation movement, is not based on an indiscriminate acceptance of whatever is told us about it in newspaper columns, nor exclusively on whatever newspapers tell us. If the Graham's Town and Port Elizabeth papers unanimously report their divisions as almost to a man in favour of Separation, then we believe it, because there is nothing in itself improbable in the matter. And when both the *Colesberg Herald* and the *Colesberg Advertiser* agree that the movement has the support of the majority of the Colesberg farmers, then we believe that also, because the one paper is against and the other in favour of the agitation, and it is not very likely that the former would lend itself to a falsehood at the expense of its own side. And for the popularity of the movement among both Dutch and English in the Humansdorp, Fort Beaufort, Wodehouse, and other districts, we have the communications of our correspondents in whom we place the fullest confidence—who are as good Africanders as the editor of the *Volksblad* himself. We are thus of the same opinion still concerning the unfavourable indications for Responsible Government of the Separation movement, notwithstanding our contemporary's very low opinion of the Eastern press. Of course, whether or no the movement will attain its object—Eistern independence of the West—is another question. But whatever its result may be, its very existence is proof sufficient of the wretchedly weak and sickly state of whatever national feeling there may be present in the East in common with the West.

Considering mere material interests as Westerns, the *Volksblad* would rejoice in the immediate success of the Separation movement. The *Volksblad* thus does not believe in any identity of interest between East and West to be fostered by union, and likely to suffer through separation. Its bond between the two Provinces is nothing than a mere sentiment. We wonder what blessings the wine farmers of Paarl, Wellington, Stellenbosch, and Somerset West, the corngrowers of Koeberg and Zwartland, would pour out on the Responsible agitators, if the introduction of their panacea were to lead to separation, and the imposition of a high customs tariff on their wine, brandy, dried fruit, wheat and flour at Port Elizabeth. We are afraid they would not be likely to endorse our contemporary's sentiment.

The Treaty of Commerce with France

(*Manchester Examiner, June* 17.)

In addressing the House of Commons on Mr. Graves's motion with reference to the Treaty of Commerce with France, Mr. Gladstone fitly characterized the occasion as melancholy. Although there was considerable difference of opinion on many questions embraced in the discussion, on this point there was no dissentient voice. Mr. Cobden's policy has been so successfully vindicated by its results that the stormy debates of 1860 now find no echo even from the most retrograde members on the Conservative benches. So entirely have the predictions of evil, then freely indulged in, been falsified by the event, that even Mr. Newdegate, by silence, gave assent to the general chorus of regret over the fate of an arrangement which has been productive of the greatest benefit to both nations. It is some satisfaction, even under circumstances otherwise so unfavourable, to find that in England, at any rate, public opinion has made some progress during the last dozen years, and that it is no longer necessary to prove by elaborate arguments, that it is a good thing to facilitate commercial transactions and extend commercial relations. Some consolation we may also derive, as the Prime Minister remarked, from the intelligence, the fidelity, the strength, and the resolution of the Free-traders of France. Although for the present the Protectionist party on the other side of the Channel has obtained the ascendency and won what we must regard as a disastrous victory, we have every assurance that they will not be allowed to enjoy their triumph in peace. Not only will time and ever-accumulating facts fight on our side, but there is every reason to anticipate that no opportunity will be lost of exposing the fallacies and attacking the prejudices which, under the championship of M. Thiers, have gained what we trust is only a temporary ascendency in the French Chambers. No doubt we cannot look for an early reversal of the policy which has led to the denunciation of the treaty. The necessity of raising an enormous revenue, and the reluctance of the French to submit to direct taxation, will for a time render it difficult to obtain a hearing for the simple consideration that, if a man has heavy work before him, the worst thing he can do is to tie up one or both of his arms. We cannot, as a nation, directly assist this process of enlightenment. Any action on our part would be misunderstood, and set down to a secret desire for the crippling of French commerce and the destruction of French manufactures. If France desires to recover her fiscal freedom, she must, so far as we are concerned, have full liberty to use it to her own detriment. All that we can do is what we have done—to refuse to become accomplices in reversing a policy which has had the most beneficent results, and to bide our time until our neighbours see the folly of their ways. No doubt, in taking this step it was only becoming that we should make every allowance for the financial difficulties under which France labours, and in spite of Mr. Graves's assertions to the contrary, we cannot see how we have failed in this respect.

To the imposition of higher Customs duties we were willing to assent on condition that they were accompanied by corresponding Excise duties. But although we might be willing to assent to any measures which would assist the French Government in raising the revenue of which they are sorely in need, it would have been carrying complaisance rather too far to have become parties to fiscal changes of a purely protectionist character—changes which are calculated to injure not only us, but those in whose supposed interest they were made. As Mr. Gladstone well observed, that would indeed have been to continue the treaty on a hollow basis; for while the true basis of commerce is an exchange of benefits, that would have been an exchange of sacrifices. A treaty merely embodying a series of grudging concessions on both sides, disliked by both parties, regarded by each as injuriously restricting their liberty of action, would have rested on so insecure a foundation, that it could have led to nothing but incessant bickerings and jealousies, and would probably have tended rather to diminish than to maintain those sentiments of friendship between the two nations of which Mr. Cobden's great achievement was "the symbol and the most powerful prop." Far from concurring with Mr. Liddell in his complaint that her Majesty's Government have erred on the side of a too rigid adherence to principle, it seems to us they would have incurred just censure if they had allowed themselves to drift into participation in a policy not directed, like that of the Emperor Napoleon in 1860, to the gradual acclimatization of free trade principles in France, but avowedly contemplating a return to the exploded system of which the President of the Republic has always been the consistent advocate. It is one thing to make concessions in order to induce a neighbour to go the right road; it is quite another and different thing to help him to go the wrong one. If, notwithstanding our friendly warnings, he is determined to pursue the path which leads to destruction, we must fain leave him to find out his error for himself; and if we may accept as correct some figures which were quoted by Mr. Liddell, it will not be long before the French Government are in possession of ample evidence on that point. According to the hon. gentleman, so rapid and extensive has been the development of contraband trade, in consequence of the increase of the customs rates, that there is already a marked reduction even in the duty-paying imports of coffee, tea, and cocoa; and we may be pretty sure that if smuggling can be and is profitably carried on in articles like these it will pay still better in respect to manufactured articles which are subjected to a protective, nearly amounting to a prohibitive, duty. Although M. Thiers, in his devotion to the supposed interests of the producer, may be indifferent to the injury he inflicts on the consumer, he will find it difficult to resist the cogent argument of a vanishing revenue.

But although we cannot avert the rupture of the Treaty of Commerce, we have a right to remonstrate in the most forcible manner against the recent French legislation with regard to shipping. In order to protect their own mercantile marine, they have reversed the enlightened policy of the Empire, by which their whole navigation (except the coasting trade) was opened to all nations which extended the same freedom to France. Not only have differential duties been imposed on merchandise imported in foreign bottoms, but a heavy tax will in future be levied upon every foreign-built vessel admitted to registration in France. Now it so happens that Austria, Belgium, Italy, Holland, Portugal, Sweden, Norway, and the Zollverein will for some years be exempt from these duties in virtue of clauses in treaties. Practically, therefore, their operation will be almost exclusively confined to English ships, which they will, if persisted in, drive out of the French carrying trade.

THE MUSIC OF THE FUTURE.

Granting to the musical composer, then, the position among artists here claimed for him, we recognise the difficulty of elucidating any theory of art which he may happen to possess, and the still greater difficulty of criticising the result of his labours in any other than the orthodox and technical manner. The most ordinary reader, however, can scarcely fail to know something of Wagner's philosophy of art, or to have some idea of the quality of his work, after a perusal of the lucid and eloquent exposition already referred to. That which Wagner and his followers demand is a poetical basis for music. "Music, vocal or instrumental, in its highest development, must aim at and is capable of rendering all the emotions of the human heart; not essentialy differing in this from poetry, to which it is inferior in the distinctness of its means of expression, but which it surpasses in immediate impulse." To put it into our own words (if we do not misconceive the idea), every true composer is a true poet. The writer points out that in this idea there is nothing novel, but explains its bearings on the musical art, and applies its principles to the productions of a number of those composers who have been placed by public opinion in the first rank; in short, he gives in a condensed form the results of Wagner's philosophical researches as they are to be found scattered through his "not always very perspicuous works." It is not our intention to recondense, but rather, passing from Wagner's philosophy to Wagner's work, to give a description of the prelude to one of his operas. And in doing so we will be more certain of interesting the reader if we allow Dr. Huffer to speak for himself. He thus describes the prelude of Wagner's third music-drama, "Lohengrin":—"The story of Lohengrin, Percival's son, on which our author has founded his drama, is a compound of many different elements. The Celtic Mabinogion, with King Authur and his knights, the mystic symbolism of the Graal, the holy vessel, are mixed up with local traditions of the Lower Rhineland, of a knight who arrives in a boat without sail or oar, and drawn by a swan. The ideal background from which the joys and sorrows of the human actors are reflected with supernal light is the conception of the Holy Graal itself, the mystic symbol of Christian faith, or, in a wider sense, of everything divine and great as it reveals itself to the ecstatic eye of the pure and self-surrendering soul. Such an act of revelation is the subject of the instrumental prelude which serves our opera as an overture. The prelude and, in a certain sense, the opera itself, are based entirely on one melodious phrase—the Graal motive, as we will call it—or one might even say on the change of the two chords which form the harmonious foundation of this prominent melody. The prelude to 'Lohengrin' opens with a tremolo of violins in the highest octaves, continued with the tenderest pianissimo through several bars. It is like the thin white clouds floating in a serene sky, shapeless as yet, and scarcely discernible form the ethereal blue surrounding them. But suddenly the violins sound as from the furthest distance, and in continued pianissimo, the Graal motive, and at once the clouds take form and motion. Our inner eye discovers a group of angels as they approach us slowly descending from the height of heaven, and carrying in their midst the holy vessel. Sweetest harmonies float around them, gradually increasing in warmth and variety, till at last, with the fortissimo of the whole orchestra, the sacred mystery in all its overpowering splendour is revealed to our enchanted eyes. After this climax of religious estacy the harmonious waves begin to recede, and with their ebbing motion the angels gradually, as they have come, return to their celestial abode. Such was, according to Wagner's own indication, the poetical, or one might almost say pictorial, idea which suggested the sublime harmonies of his prelude, and never have the sweetness and shudderings of Christian mysticism been more fully realised than in this triumph of instrumental music."—*Colburn's New Monthly Magazine.*

Laatste en Finale Kennisgeving

AAN DE

Peetkinderen van wijlen den Eerwaarden TER LINDEN.

DE Overledene bij zijn laatste Testament aan ieder zijner Peetkinderen (kinderen zijnde van Zendelingen der Rhijnsche Zending Vereeniging) de som van £25 vermaakt hebbende, wordt bij deze kennis gegeven, dat tenzij de vereischte doopcedels van peetkinderen (als reeds vroeger gevorderd) worden gezonden naar het Kantoor van de heeren REDELINGHUIJS en WESSELS, No. 10, Kerkstraat, Kaapstad, binnen twee maanden van heden, geene notitie zal worden genomen daarvan indien na verloop van genoemd tijdperk ingezonden.

GEO. KRONLEIN, } Executeuren
CHRIST. W. ALHEIT, } Testamentair.

Stellenbosch, 1 Aug. 1872.

IJZERWERK.

L. H. Twentyman & Co.

LANDEN THANS

Ex "Ocean Rover," Silome," &c.

WAGENASSEN, Schotsche Karassen
Patente Mailassen
Wagenveren
Veer en Achterkig Staal
Zweedsch IJzer
Dommekrachten voor Wagens
Karren Wagen Trapjes
"Tower" en Veer Bouten
Pikken en Pikstecken
Fosters en Parke's Graven
Fosters Schoppen
Patente Bros en Gesneden Spijkers
Gegalvaniseerde Emmers en Bakies
Gegalvaniseerde Goten
Zagen, in soorten
Kampovens en Veldpotten
Zadels en Toomen
Deur-, Kist- en Hangsloten
Scharnieren, T, Butt, &c.
Ketels, Gegoten en Geslagen Staal
IJzeren Ledekanten, &c., &c., &c.

ALSOOK,

Brandram's beste Bloem van Zwavel, in groote en kleine Vaten

ECHTE

Pijnlooze Tanduittrekking!

KUNSTTANDEN, volgens het nieuwe stelsel zonder eenige hinderlijke hechtmiddelen, sluits door luchtpersing vastgehouden. Alle andere bewerkingen aan tanden en tandvleesch volgens de beste stelsels van Engeland en Amerika.

De Heer BERKS T. HUTCHINSON

Tandmeester (uit B.N.A.).

NO. 1, NIEUWESTRAAT

(Tegenover de St. George's Kerk.)

BIJ J. M. BELINFANTE,

BOEKHANDELAAR,

St. Georgestraat, No. 45, Kaapstad

IS VOORHANDEN:

DE CHRISTELIJKE HUISVRIEND, Stichtelijke overdenkingen in onze Huiskamers, ter Geloofsversterking en opbouwing tot een godsdienstig leven. Elke maand verschijnt eene aflevering. De Inteekenaars bekomen gratis eene keurige Premie-plaat, met het onderschrift "AFGEBEDEN, DUBBEL WELKOM."

Prijs van den Christelijken Huisvriend per jaar, 6s.; per post, 8s.; aan de buiteninteekenaars wordt het postgeld voor de Premieplaat alleen berekend, hetwelk slechts 6d. beloopt.

UNION BANK.

Kapitaal	£111,915
Opbetaald	55,950

Directeuren.

De Wel-Edel Heer E. LANDSBERG, Voorzitter,
" " JOHN SHEPHERD
" " J. C. OVERBEEK
" " JOHN ROSS
" " D. G. DE JONGH
De Edele Heer P. E. DE ROUBAUX, L.W.V.
De Wel-Edel Heer J. J. STEYTLER, Sr.
" " JOHN PHILIP
" " G. MURRAY.

Aanzoeken om Discontos worden dagelyks aangenomen. De Bank geeft renten op Vaste Deposita tegen koerzen die aan het kantoor der Bank kunnen vernomen worden.

S. V. HOFMEYR, Kassier.

"DE PROTECTEUR,"

BRAND

Assurantie Maatschappy,

1, MARKTPLEIN.

OPGERIGT

Den 29sten September, 1838

KAPITAAL £65,968 16s. 5d.

Laatste Bonus aan Verassureerden toegekend 17 percent.

DIREKTEUREN:

De Wel-Ed. Heer W. C. KUYS, President
" " ——————, Vice "
" " CHAS. BARRY,
" " J. J. HOFMEYR,
" " J. C. HOFMEYR,
" " P. U. LEIBBRANDT,
" " P. E. DE ROUBAIX,
" " IZAAK P. H. VAN DER POEL,
" " J. C. WESSELS,

AUDITEURS:

De Wel-Ed. Heer J. J. STEIJLER, Sr.
" " S. V. HOFMEYR,

Agenten in de Buitendistrikten:

Bredasdorp,	De Heeren Barry en Neven
Beaufort West,	De Heer A. B. Brand
Burgersdorp,	" F. R. Tennant
Caledon,	" C. A. M. de Vos
Calvinia,	De Heeren Gebrs. Heilbron
Colesberg,	De Heer D. Sluiter
Darling,	" M. Versfeld
D'Urban,	" F. J. v. H. Duminy
Fraserburg,	" H. W. A. Cooper
George,	" S. J. C. Gird
Graaff-Reinet,	" F. K. te Water
Heidelberg,	De Heeren Barry en Neven
Hopefield,	De Heer A. G. H. van Breda
Murraysburg,	De Heer G. H. Meiring
Malmesbury,	Malmesbury Ex. Kamer
Mosselbaai,	De Hh. Barry, Hudson & Co.
Montagu,	De Heer D. S. van der Merwe,
Oudtshoorn,	De Heer G. Reitz
Paarl,	" A. J. Becker
Piketberg,	" J. Zoer.
Prins Albert	" ———————
Riversdale,	" W. White
Richmond,	" ———————
Robertson	" J. S. Lewis,
Simonstad,	" P. J. Hugo
Stellenbosch,	" J. G. Mader
Swellendam,	" De Ed. hr. J. J. Barry
Tulbagh,	" B. J. de Vaal
Victoria West,	" J. Adams
Wellington,	" P. J. Pentz, J.F.zn.
Worcester,	" J. Lindenberg.
Wijnberg,	" J. D. Pieterson.

Schaal van Premien per £100.

	Waarin zich geene gevaarlyke Goederen bevinden.	Gevaarlyke Goederen bevattende	Waarin Gevaarlyke Goederen gedreven worden.
	£ s. d.	£ s. d.	£ s. d.
1. Gebouwen van Baksteenen of Klippen, met Platten,	0 2 6	0 4 0	0 6 8
2. Gebouwen van Baksteenen of Klippen, bedekt met Leijen, Pannen of Metalen,	0 2 6	0 4 6	0 7 6
3. Gebouwen van Baksteenen of Klippen, met Rieten Daken.	0 17 6	1 0 0	1 2 6

Speciale Assurantien volgens den aard der Risico.

POLISSEN GRATIS.

De Bonus aan Verassureerden by de laatste Algemeene Vergadering toegekend bedraagt

17 PERCENT

op de betaalde Premien, ontvangbaar by de volgende jaarlyksche vernieuwing hunner Polissen.

S. J. DE KOCK, Secretaris.

KAAP DE GOEDE HOOP.

Trust en Assurantie Maatschappij.

No. 41, HEERENGRACHT, KAAPSTAD.

OPGERIGT 1840,

En later bekrachtigd bij Ordonnantie van den Gouverneur en den Wetgevenden Raad,

IN 900 AANDEELEN VAN £25 ELK.

KAPITAAL: £22,500.

Voor de Assurantie van Vaste en Losse Goederen tegen Brand, en de Administratie van Boedels.

DIRECTEURS:

Wel-Ed. Heer R. P. DORIE, Voorzitter.
" " J. T. EUSTACE,
" " T. WATSON,
" " J. B. EBDEN,
" " C. J. MANUEL,
" " W. HIDDINGH, L.L.D.
" " T. ANSDELL,
" " F. F. RUTHERFOORD.
" " E. LANGSBERG,

AUDITEURS.

Wel-Ed. heeren JOHN ROSS en T. E. JONES.

BRANDASSURANTIE DEPARTEMENT.

Premien per £100 voor assurantie van gewone risiko's.

	Onder Plat.	Over Leijen en Pannen Daken	Onder Rieten Daken.
1. Private Woonhuizen,	2s.	3s.	15s.
2. Winkels en Pakhuizen, geene gevaarlijke goederen bevattende.....	4s.	5s.	17s. 6d
3 Winkels of Pakhuizen, gevaarlijke goeder en bevattende.....	5s.	6s.	20s.
4 Gebouwen waarin gevaarlijke ambachten gedreven worden.....	6s. 8d.	7s. 6d.	Special.

Risicos aan de Grenzen en in de Buitendistrikten zullen worden geassureerd tegen speciale koersen.

Verdere informatien en vormen van aanvraag zijn te bekomen bij

W. M. MILLARD, Sec.

Kantoor van de Kaap de Goede Hoop Trust en Assurantie Maatschappij, Kaapstad

De Zuid-Afrikaan en Volksvriend.

DE inteekening op dit blad zal nu voortaan zijn in de Stad £1 11s. en in de Buitendistrikten £2 per jaar, *vooruit betaalbaar*. Aan elken inteekenaar zal het tweemaal per week toegezonden worden.

☞ **Zij die voor het Blad wenschen te bedanken moeten drie maanden vooruit kennisgeven van hun voornemen.**

VERKOOPINGEN.

VEE EN LOSSE GOEDEREN.

DOOR J. A. BAM, JR.

Aug. 8.—Station Klapmuts, 70 Montevideo Muilezels.

DOOR J. S. MARAIS

Aug. 9.—Klapmuts Station, Schapen en Bokken van C. du Plessis.

DOOR J. G. STEIJTEER.

Aug. 12.—Wellington, Schapen, Bokken en Ossen, van P. P. en C. P. van der Merwe.

DOOR J. G. STEIJTLER.

Aug. 12.—Wellington, Schapen en Bokken, van P. P. en C. P. van der Merwe.

DOOR J. C. STEPHAN.

Sept. 13.—Kuilsrivier, Ossen en Schapen, van J. Coetzee.

VASTE GOEDEREN.

DOOR W. J. GREGAN,

Aug. 10.—Te Montagu, Vaste Goederen, in den Boedel van wijlen J. J. le Roux.

DOOR J. J. HOFMEIJR.

Aug. 8.—Aan Kruisrivier, Vastgoed in den Boedel van D. C. Bosman.

SCHUTBERIGTEN.

De onderstaande Schutmeesters zullen op de bij gemelde datums en plaatsen verkooping houden van het volgende vee, indien het niet te voren wordt gelost.

Aug. 8.—D. M. Slabber, Hopefield, Afleeling Malmesbury,—5 Kalveren (3 bullen en 1 Vaars), allen een jaar oud, te weten: 1 roodbont, 3 zwartbonte, ongemerkt, een zwartbonte met bleskop, linkeroor zwaluwstaart.

Aug. 10.—P. C. du Toit, Welteverreden, Distrikt Riversdale,—een wit Ruinpaard, niet gemerkt, omtrent 12 jaar oud.

Sept. 7.—Wm. Boswell, Oudtshoorn,—een zwarte Os, witten pens, regteroor snee van achteren, linkeroor zwaluwstaart en snee.

Sept 19.—W. A. Wiese, Kruismansrivier, Distrikt Piketberg, een roode Os, omtrent 9 jaar oud, vlakke horens, beide ooren winkelhaak van voren; een zwartbonte Os, omtrent 9 jaar oud, korte horens, regteroor schuur van achteren, linkeroor stuk uit van voren.

MAANSVERANDERINGEN.

Aug. 12, Eerste Kwartier, 7u. 6m. voormiddags.
Aug 18, Volle Maan, 10u. 7m. namiddags.
Aug. 25, Laatste Kwartier, 9u. 48m. namidd gs.
Sept. 3, Nieuwe Maan, 3u. 7m. voormiddags.

MARKTPRIJZEN.

Van den 3 *tot den* 6 Aug. 1872.

		£ s. d.	£ s. d.
411 bs.	Aardappelen, p. 3 bus.	0 4 0	— 0 14 6
120 lb.	Abrikozen, per lb.	0 0 4½	— 0 0 4½
3 bs.	Boonen, per 3 bush.	0 19 6	— 0 19 6
65 lb.	Boter, per lb.	0 2 0	— 0 2 3
½ leg.	Brandewijn, per leg	14 0 0	—17 9 0
	Eijeren, per 100	0 11 6	— 0 12 0
2	Havergerst, 100 lb.	0 4 8	— 0 4 11
	Hoenders, per stuk	0 1 5	— 0 1 7
102 bs.	Koren, per 3 bs.	0 19 1	— 1 1 0
	Limoenen, p. 100	0 1 4	— 0 1 8
30 bs.	Melies, per 3 bush.	0 16 9	— 0 17 5
400 lb	Rozijnen, per lb.	0 0 1⅞	— 0 0 1⅞
117 bs.	Uijen, p. mud.	0 4 10	— 0 7 1

Zaturdag,	3	Aug.	8	Wagens, 18	Karren.
Maandag,	5	do.	0	do. 0	do.
Dingsdag,	6	do.	5	do. 13	do.

GETROUWD.

(*Met Bijzondere Licentie.*)

In de Ned. Geref. Kerk, Dingsdag, 6 Aug., door den heer WelEerw. Dr. W. Robertson:—De heer Charles Ernest Caffijn, met jongejufvr. Geertruijda Elsje van Rijn.

GEDOOPT.

Te Worcester, op den 30 Julij:—Eene dochter van den heer George Alexander Aling, met name Alida Johanna Georgina. 4 Aug. Een zoon van den heer L. S. E. Erasmus, met name Laurens Stephanus. Een zoon van den heer P. J. Hugo, met name Pieter Johannes. Een zoon van den heer C. W. du Toit, met name Philippus Petrus. Een zoon van den heer Karel C. du Plessis, met name Abraham Gert.

OVERLEDEN.

Aug. 1.—Zoontje van den heer Thomas Lewis, oud 1 jaar en 3 maanden. 5.—Hendrik Hermanus, zoon van den heer Hendrik Kortbeek, oud 2 jaar en 8 maanden. 5.—Mejufvr. Wilhelmina Dorothea Soestman, echtgenoote van den heer Willem Schouw, oud 32 jaren.

SHIPPING INTELLIGENCE.

TABLE BAY.—ARRIVED.

Aug. 3—Norseman, R.M St., 860 tons, Chas. D. Coxwell, from Algoa Bay July 31, to this port and Southampton. Cargo general.—Wm. Anderson & Co., agents.

5—Mary Ann, bk, 342 tons, J. Syne, from Montevideo July 11, to this port and Mauritius, in ballast.—Anderson & Murison, agents.

TABLE BAY.—SAILED.

Aug. 3—Saxon to Ascension.
3—Natal, R.M.St., to Natal and Intermediate Ports.
3—Queen, to St. Helena Bay.
4—Michel Chevalier, Fr, to Mauritius.
4—Eaglet, to Mauritius.
4—Annie Benn, to Mossel Bay and Knysna.
4—Norseman, R.M.St, to Southampton.
5—Mary Ann, to Mauritius.

Gedrukt bij SMUTS & HOFMEIJR, No. 6, Houtstraat Kaapstad.